

Het *Hospitium*. Naar aanleiding der tekorten op de rekening studiefonds is breedvoerig besproken, in hoeverre het overweging verdient, of niet op andere wijze dan door huisvesting enz., aan HH. studenten ondersteuning zou worden verleend.

Voordeel van zulk eene verandering is, dat het aantal studenten naar verhouding van de inkomsten kan worden bepaald.

Toch blijkt, dat ook deze veronderstelling maar betrekkelijk is. Immers, wordt eenmaal aan een student geldelijk steun toegezegd, dan is het bijna onmogelijk om na een jaar deze toezegging in te trekken, tenzij dat bij den belanghebbende daarvoor aanleiding bestaat.

En bovendien het nadeel dat uit de opheffing van het tehuis voortvloeit, mag ook niet onderschat.

Het *Hospitium* is en blijft, Gode zij dank, een aangenaam tehuis en min of meer een middelpunt waarom het studentenleven zich beweegt. Vooral voor aankomende studenten is het van groote beteekenis, dat zij een centrum hebben.

Directeuren vonden daarom geen vrijmoedigheid, in de bestaande orde van zaken verandering te brengen, maar roepen bij dezen de medewerking van alle vrienden in: 1° om de schuld, groot ± f30.000 ¹⁾, die op het gebouw rust, af te lossen, ten 2° om met ruime bijdragen het studiefonds te gedenken, opdat niet elk jaar een groot tekort uit de kas der vereeniging moet worden gedekt.

De vraag of een andere vorm van ondersteuning, dan verblijf in het *Hospitium*, gewenscht was, kwam ook aan de orde door de aanvraag om ontslag van de volijverige directrice van ons *Hospitium*, Mevrouw Wed. A. C. E. Mond-Kuyper. Van den 1^{en} Februari 1885, den datum waarop dit tehuis is geopend, af, heeft Mevrouw Mond de functie met de meeste liefde en ijver belangeloos vervuld.

De eenige oorzaak waarom dit ontslag gevraagd werd, is het klimmen der jaren.

Directeuren mochten niet anders dan dit besluit eerbiedigen en het ontslag op de meest eervolle wijze verleen.

Met hartelijken dank aan Mevrouw Mond, voor de hulp en de groote diensten, aan de vereeniging, de Universiteit en de studenten zooveel jaren bewezen, worde haar een gezegende levensavond toegewenscht. De hulp, door deze eerste directrice betoond, kan niet vergeten worden.

Ook hier heeft de Heere den weg voorspoedig gemaakt.

De taak van Directrice is veelomvattend en vereischt veel tact en bekwaamheid. Het was ons daarom een groote blijdschap, dat Mevrouw Janssonius de benoeming, om als plaatsvervangster van Mevrouw Mond op te treden, met de meeste bereidwilligheid aanvaardde.

1) Een legaat groot f 3000,— dit jaar ontvangen, deed de schuld op ons gebouw belangrijk verminderen.